

hesteli smo nad 45.000 vjetnikov, nad 600 kopov, na tisoče strojnih pušk, neizmerno streha in orodja, velike zaloge preskrbovalnih potroščin in veliko oblike.

Na flandrijski fronti, vzhodno od Reimsa, pri Verdunu in v Loreni se nadaljuje boj o topovi.

Prvi generalkvartirmožster
Ludendorff.

Avtrijsko uradno poročilo od torka.

K.-B. Dunaj, 26. marca. Uradno se danes razglasa:

Na Beneškem in na vzhodu nobena posledna vojna dejanja.

Šef generalštava.

Nemška zmaga vedno večja.

Nemško uradno poročilo od torka.

K.-B. Berlin, 26. marca. (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. V nadaljevanju velike bitke na Francoskem so naše čete dosegle včeraj nove uspehe. Iz Flandrije in Italije pripeljane angleške divizije in Francoske vrgle so se jim v obupnih napadih nasproti. Bili so porazeni. Armada generala v. Belowa (Otto) in v. d. Marwitz so vroči, menjajoči borbi Ervillers končno obdržale in v prodiranju na Achieta le grande razne vasi zavzele; pridobile so tudi Irles in Miramont in so tam reko Anere prekoračile. Od Alberta sem so novo pripeljane angleške sile v široki fronti ljuto napadle. V hudi borbi bil je sovražnik nazaj vržen. Mi smo prekoračili cesto Baumume-Albert. Južno od Peronne je general v. Hafferker izsvrnil prehod čez reko Somme in zavzel v naskoku razne vsočine in vasi. Močni sovražni protinapadi so se izkrvaveli pred našimi črtami. Armada generala v. Hutier je v hudi borbi sovražnika pri Marchese potu in Hoffenbourgu preko železnice Peronne-Roye nazaj vrgla. Francozi in Angležem se je hudo branjeni Eptalot iztrgalo. Od Royona pripeljane francoske divizije bile so premagane. Zavzeli smo Bussy. Stojimo na visodih severno od Royona. — Na doseženih uspehih imajo naša poizvedovalne čete edini delež. Od začetka bitke sem se je 93 sovražnik letal in 6 balonov sestrelilo. Plen na kanonih se je povisal na 963; več kot 100 pancerkih vozov leži v zavzetih postojankah. Na ostali zapadni fronti trajali so artiljerijski boji naprej, ki so se na lotrinski fronti do večje sile povisali. Nadaljevali smo obstrelovanje trdnjave Paris.

Prvi generalkvartirmožster
Ludendorff.

Politični utrinki.

„Jugoslovanski“ napadi na okrajni zastop v Ptiju.

Iz Dunaja se poroča: Na neko vprašanje poslanca dra. Korošca in tovarišev, v katerem se je okrajnemu zastopu ptujskemu izsiljevalno postopanje napram občinskim predstojnikom okraja Ptuj očitalo, odgovoril je ministerski predsednik sporazumno z ministrom za notranje zadeve: Vprašatelji zahtevali so uvedenje kazensko-sodniškega postopanja zaradi zločina izsiljevanja, ker je ptujski okrajni zastop občinske predstojnike okraja Ptuj k nekemu zborovanju povabil in jim predložil protest zoper jugoslovansko deklaracijo od 30. maja za podpisane. Za uvedbo takega kazensko-sodniškega postopanja pa ni nobenega vzroka, ker predlagatelji sami ne trdijo, da se je napram občinskim predstojnikom silo rabilo. Tudi pri pristojnemu državnemu pravdništvu se ni napravilo nobenega kazenskega naznanila. Po preiskavi se je vsem došlim občinskim predstojnikom ta protest predložilo in potem se je napravilo glasovanje, pri kateremu ni bilo no-

benega odpora. Sicer se je nekaj občinskih predstojnikov odstranilo, brez da bi bili dali svoj podpis. Minister za notranje zadeve je pustil poizvedovati tudi v tej smeri, je li ni okrajni zastop morda svoj delokrog prekoračil. Pa tudi te poizvedbe niso dale nobenega povoda za odredbo, kajti dognalo se je, da niso imela vabila k sestanku nobenega pečata ali napisa okrajnega zastopa in tudi ne podpisa načelnika okrajnega zastopa, marveč da so nosila zgolj podpis tajnika okrajnega zastopa, ki je vabila razposlal torej kot privatna oseba, brez da bi načelnik okrajnega zastopa, ki je bil takrat od Ptuja odoten, o tem kaj vedel. —

Tako je torej minister odgovoril na vprašanje dra. Korošca in ostalih „jugoslovenskih“ poslancev, ki so morda mislili, da bodejo celi okrajni zastop ptujski kar vstopili v žlici vode, ko so stavili svoje zlagano „vprašanje.“

Okrajni zastop ptujski je prišel čist iz te preiskave, — umazani in še bolj smešni pa so ostali „jugoslovenski“ poslanci, ki so to bedasto vprašanje v državni zbornici stavili. Takih interpelacij in vprašanj se pač veselimo, kajti prinašajo ljudstvu dokaz, da je vsa „jugoslovenska“ hujskarija nava in a d n i š v i n d e l, navadno zapeljevanje nevednih ljudi!

Ljubljanski „jugoslovenski“ tabor.

Preteklo nedeljo pribredili so znani „jugoslovenski“ hujškači v Ljubljani veliki tabor, na katerem je seveda prve gošte igrali mariborski kaplan dr. Anton Korošec. Celo ljubljanski župan dr. Ivan Tavčar, ta stari liberalni lev, ki je svoj čas vsak dan za zajutrek enega političnega farja pogolnil, šel je zdaj med „jugoslovenske“ ministrante in je delal komplimente enemu Korošcu, mlademu političnemu popu... Za manifestacije te vrste se danes sicer živa duša ne zmeni, kajti odkar bijejo Nemci po angleško-francoskih hrbitih in si vstvarajo za se in za nas boljšo bodočnost na podlagi zmagovalnega miru, — se pač širni svet ne more zmeniti za politične nazore ljubljanskih srajev, ki se jim je vlegla „mornarska“ meglja v možgane. V Ljubljani se je imelo že pred vojno „jugoslovenske“ nazore; tam je izhajal list, ki je imel nesramno predzrnost, da je proglašil avstrijsko zastavo za znak sramote slovenskega naroda. V Ljubljani so bili tisti politični fanatiki doma, ki jih je vzugajal prejšnji župan Hribar, ki so imeli neposredne stike z Belgradom in Petersburgom, ki so na ljubljanskem kolodvoru domu se vozečemu srbskemu Petru klicali „živio jugoslovenski kralj!... Veleizdajalski nazori Ljubljancov torej niso nič novega in zato nam tudi zadnji manifestacijski shod ni prinesel nobenega presenečenja. Ljubljana je govorila, tako kakor zna ravno govoriti — po srbsku!

Mir z Rumunsko podpisan.

K.-B. Dunaj, 26. marca. Poroča se iz Bukarešte:

Najvažnejše politične, teritorialne in vojaške določbe mirovne pogodbe z Rumunsko bile so danes ob 4. uri zjutraj parafirane.

Istotako se je neki pravno-politični dostavni predlog in temeljne določbe nekega sporazuma glede vprašanja zemeljskega olja parafiralo. Ostala gospodarska vprašanja se bodojo v posebnih komisijah nadalje obravnavala.

V zmislu sporazuma z rumunskimi delegati se bode vse pogodbeno delo po svojem izgotovljenju takoj podpisalo in objavilo.

* * *

Tako pravi prvo poročilo. S tem imamo razveseljivo vest, da je tudi **mir z Rumunsko gotova stvar**. Sila naše moči in pravičnost našega odpornega boja je dosegla ta kraski uspeh, ki nam prinaša dejstvo, da nimamo na vzhodu nobenega sovražnika več. Izdajalska Rumunска, ki nam je na podlagi ob-

lub ostalih sovražnikov tako grdo v hrbet padla, dobila je svoje plačilo in gre potrta in poražena, brez upa na bodočnost, iz te vojne. Božji mlini meljejo pač počasi, ali sigurno...

Pridelovanje tobaka na Štajerskem.

Razglas štev. 6627/II. 493.

C. kr. generalno ravnateljstvo tobache uprave na Dunaju namerava na predlog c. kr. finančnega ministra udomačiti in pospeševati na Štajerskem pridelovanje tobaka.

Pridelovanje tobaka zahteva mnogo toplice in svetlobe ter ravno in plodno zemljo. Kot bolj ali manj ugodne lege na Štajerskem se zaznamenujejo:

I. Južnoizhodno Srednje Štajerske, to je ozemlje izhodno od črte Wildon - Maribor - Pragersko do ogrske in hrvatske meje, na severu do levostranskih brežin Murske doline, na jugu do Bistrice, Dravinje in Drave.

II. Severnoizhodno Srednje Štajersko, doline ob Safnici, Žabnici (Safen), Bistrici, Ilzachu in Rabi.

III. Južnoizhodni del Spodnjega Štajerskega med Savo in spodnjim tokom Sotle.

IV. Celjski okraj obstoječ zvezine iz Savinske doline med Braslovčami in Celjem.

Z poskusni nasad in letu 1918 da brezplačno semena na razpolago tobache uprava; drugo seme se ne sme porabljati. Poskusno zemljišče mora obsegati najmanj 2000 m². V celem Štajerskem se v letu 1918 za pridelovanje tobaka ne sme porabiti nad 20 hektarjev.

C. kr. tobache uprava namerava dati poskuševalcem za meterski stot oddanega posušenega, na določen način, ki se pozneje naznani, razbranega in v šopke zvezanega tobaka 159 K kot poprečna cena in sicer v tem smislu, da velja ta cena za tobak, ki je približno po kakovosti enak ogrskemu dobrincemu ali segedinskemu tobaku srednje dobre letine. Ker pa najbrž v prvem poskusnem letu tobak ne doseže takoršne povprečne kakovosti, se splošno ne sme računati s povprečno ceno 159 K za meterski stot. Ako pa v posebnih slučajih ta cena ne bi zadostovala, bi c. kr. finančno ministerstvo naredilo tudi primerno zvišalo.

Na enem hektarju se more pridelati 10 meterskih stotov posušenega tobaka. C. kr. generalno ravnateljstvo tobache uprave je naprosilo štajerski deželni odbor, da bržko-brž imenuje nekaj kmetovalcev, ki bi hoteli že letos poskusoma pridelovati tobak na svojih zemljiščih.

Kmetovalci, ki imajo v zgoraj pod I., II., III., IV označenih okoliših za pridelovanje tobaka pripravna zemljišča in se nameravajo lotiti te nove kulturne stroke, se tedaj vabijo, da to v teklu 8 dneh naznamijo štajerskemu deželnemu odboru s približnim podatkom velikosti za pridelovanje določene ploščine.

S to prijavo ne prevzame kmetovalce nobene obveznosti. Za pridelovanje prijavljene stranke dobijo takoj kratko navodilo za pridelovanje tobaka in za ravnanje obranega tobaka do oddaje. Še le potem, ko bojo pridelovalci natančno poučeni o vseh dotednik razmerah, se bodoje zahtevale obvezne izjave.

Štajerski deželni odbor.

Kratko navodilo za vzrejo Štajerske kure.

I. Kako se pri reji postopa.

1. Izbor kur. Za pleme jemlij le zdrave, najkrejke in že popolnoma razvite živali. Ne da bi preveč uvaževali formalizem, se vendar priporoča, da se jemljajo enake barve, pri čemur se pa ni treba oziroma na malenkoste razlike in barvi, ali če ima kura čop ali ga nima, če so le slične po postavi, približno enake velikosti in so če videti posamič kakor tudi v skupnosti enovrstne.

Poglavito je, da se izbere dober plemenski petelin, kajti ta prenaša svoje lastnosti na mnogobrojne

potomstvo. Petelin bodi posebno krepak, somerne rasti, živahen, isker in vedno skrben za svoje kokoši. Za plemenitev je sposoben od prvega do petega leta in je najspodbnejši od drugega do petega leta. Eden petelin zadostuje na prostem za 15 kokoši, v manjših omejenih prostorih za 10 kokoši.

Plemenska kokoš bodi tudi jaka, plodovita in mora obilno nesti.

Ne rabí za pleme petelinov in kokoši, ki so si v kakšnem sorodstvu. Sorodstvo namreč upliva zelo neugodno na potomstvo, zlasti potem, ako se kure ne morejo dovolj na prostem gibati in če se krmijo enostransko ali preobilno. Slabi uplivi se pojavljajo pri pomanjkljivi zaplodbi, pri neugodnih valilnih uspehih; piščanci se izvalijo slabotni, so občutljivi, telesno pohabljeni in zaobljene v rasti. V tem slučaju je treba, da se pravočasno in večkrat zarod (osveži) s tujimi dobrimi petelini.

2. Kokoš nesejo, izjemši čas, ko se brijejo ali mesijo (novembra in decembra) in dobo valjenja, celo leto. Mlade, pod 1 letom stare kokoš znesajo drobna jajca, ki niso sposobna za izležbo.

Ker spomladi izvaljene kokoši navadno istodobno nesejo in se brijejo, ponehajo tudi navadno istodobno nesti. Da se temu v okom pride, je dobro, da se zredi nekaj kokoši iz pozne valitve ob žetvi, meseca julija ali začetkom avgusta. Na ta način se doseže, da je celo leto skoraj enakomerno jaje na razpolago.

Najobilnejše in najdebeljejše jajca ležejo dve in triletne kokoši. Za pleme obdrži le take kokoši, ki obilno nesejo, namreč nad 120 debelih, nad 60 gramov težkih in okusnih jajc. Okusnost jajc se pozna po intenzivno rumentu rumenjakovi barvi.

3. Zarod. Najpriprosteje, najcenejše in najsigurnejše valjenje za domače gospodarske obrate je vedno naravno valjenje. To poskrbi kokljia vsled svojega pridernega nagona.

Dobre valjenke so stareje kokoši, ker rade sedijo in dolgo vodijo svoje piščance.

Za valjenje vzami samo jajca, ki so jih znesle najmanj dveletne plodovitne kokoši, koj so normalna po velikosti, obliki, teži in kakovosti, ki niso starša nad 8 dni in še niso navaljena. Nasajeno jajce mora biti prisojno, ako ga položiš na dlan ali v prekuševalnik za jajca in ga gledaš proti luči. Odbranih jajc podložiš kokljii 12 do 18 komadov; več jih ne more pokriti.

Valilna doba traja navadno 20 do 21 dni. Piščanci se sami osvobodijo iz lupin. Kokoš pri temu nič ne pomaga.

Najboljša valilna doba za plemensko perutnino je od srede marca do srede maja, pa tudi ob žetvi je še čas ugoden.

II. Reja in krmiljenje.

Kurentinarstvo se more uspešno razvijati le tam, kjer je na razpolago dovolj prostora za svoboden iztek in primernih pašnikov.

Kura zobje vse in ugaja ji suhota, svetloba, zrak, snažnost, zlasti pa prosto gibanje.

Kure se v prvi vrsti redijo same, zlasti če imajo prost izhod; v drugi vrsti se porabljam razni gospodarski odpadki in če ti ne zadostujejo, potem jih je treba še posebej krmiti.

Ako so kure na prostem, treba jim je malo hrane

dodajati, dokler ne manjka zelene klaje in žuželk. Po zimi se mora dajati poleg zelenjadnih odpadkov toliko hrane, kolikor jo rabi kokoš, da se ji ohrani zdravje in da zamore nesti. Tudi se jim mora dati prilika, da brskajo v pesku, kompostu in senenih terinjih. V naših krajinah traja ta doba od začetka novembra do konca marca. Najenergetičnejše in najdražje je krmiljenje s samim zrnjem.

Piščanci ne potrebujejo prva dva dneva po izvajenju nobene hrane, ker se še hranijo iz vsesenega rumenjaka. Prva dva dneva ne smijo dobiti mladiči ne hrane niti vode, ker bi to povzročilo nevarne črevesne bolezni, ki se pojavljajo v 8 do 10 dneh in piščeta navadno vničijo.

Cez 30–48 ur zobiljejo piščanci na toplem suhem mestu raztrošena, drobno sesekana, trdo kuhanja jača pomešana s krušnimi drobinami ali proseno kašo. Takšna piča se podaja v prvih 5–6 dneh najpripravnnejše v klečki, ki obstaja iz prostora za kokljio in s palčicami zagradjenega dela za mladiče. Ob lepem vremenu se spustijo kmalu s kokljja na prost, kjer začnejo polagoma pod njenim vodstvom iskat in pobirati črvice, travo, zrnje itd.

Izdano gibanje in dirjanje v prostem zraku pri pomore v prvi vrsti, da se živali krepko razvijejo.

Cez 6–8 tednov tekajo že piščanci z drugimi kuram, da se hranijo na dvorišču inognjišču in s polkladno hrano, kakor so proso, pšenica, ječmen, oves, koruza, ajda, kruh, salata in kuhinjski odpadki. Tudi se jim potrošajo zdrobljene jajčje lupine in zidina.

Poleg hrane morajo imeti kure tudi vedno sveže vode.

III. Kurnjak.

Naprava kurnjaka je lahko zelo različna, kakoršne so pač krajevne razmere. V prvi vrsti skrbi za to, da je kurnjak svetel, zračen, suh, prostoren in tudi ne tako mrzel, da bi pri najhujši zimi padla toplina pod ničlo.

Poleg pravega kurnjaka za prenočevanje, pod katereim so gnezda, v koja kokoš nesejo, kokošim še proti severu zavarovan, pokrit in od kurnjaka ob slabe vremenu lahko dostopen prostor za kopanje in brskanje v pesku.

Vsi deželni nadzorniki za živinorejo:

Martin Jelovšek.

Tedenski pregled.

Štajerske vesti.

Iz Laporja pri Slov. Bistrici se nam piše: Ljubi „Štajerc“, najlepša hvala Ti, ker si se vendar še na nas spominjal, prav dobro si jo zadel, ko si naše Laporje črno Laporje imenoval. Človeka mora skoraj sram biti, ako se mora kje kot Laporčan imenovati, takšne so pri nas razmere. „Štajerc“ zadel si jo prav dobro, ko si v članku „Rekviriranje žita“

Odessa.

Avstro-ogrške in nemške čete so v svojem prodiranju skozi Ukrajino zavzeme tudi velevažno mesto Odessa, katerega pristanišče kaže naša slika.

Zahtevajte Štajerca

Iz Rumunske.

Naša slika nam kaže veliko jedilno dvorano v rumunski kraljevi palači v Bukaresti, v kateri se je razpravljalo o mirovni pogodbi med Rumunsko in osrednjimi silami.

Zahtevajte povsod Štajerca

omenil, da so večinoma le klerikalci žito poskrili. To je gola resnica, ne samo pri temveč tudi drugod, samo povedal nisi imena klerikalnih skrivateljev. Ti gospodje svateli so voditelji Laporške fare, kateri so farani morali posnemati. Prvi teh gospodje je nenasiti župnik Medved, kateri je odval žito mežnarja in organista zase, ter vključil temu, da ima veliko farško posestvo in zraven veliko svoje lastno, ni niti do zdaj dal trohice žita za državne potrebe. Drug patrijot in član „Jugoslovanske struje“ je na župan g. Rak, kateri ima tako veliko posestvo in dovolj žita, dal pa je ravno nič, kasno župnik Medved. Obadvaya sta imela žito jasno dobro skrito, ali vendar jima je prišla komisija na sled, ter žito najdila in rekvirirala prav vsakem 800 hl žita. Pri tem pa, ko je vendava komisija župniku 20 kg pšenice za oblate opustila, je prosil na pričnički naj mu še prinesejo farani pšenice za oblate. Pač pa moramo biti Laporčani debeli grešniki, ako se morajo tako debeli oblati peči. Pri vsem tem pa je jako zanimivo, da sta bila ta dva Jugoslovana od dotedne oblasti komaj kaznovana eden na 50, drugi na 30 K in sicer župnik in župan vrgled faranom, pri tem, da se v drugem slučaju kakšno siroto, katera nevednosti in bedi skrije 10 ali 20 kg žita kaznuje tudi do 30 in 50 K ali še več. Ali mogoče imajo jugoslovanski župniki in župani milost. Bode pa gotovo kaplan Korosek kot jugoslovanski poslanec imel priliko, v parlamentu trobiti, da so taki raki, lisjaki in medvedi nedolžni, ter se morajo celo odškodovati. Gliha vkljup štriba. Da pa pri nas raste na farovškem posestvu toliko pšenice da bi zadostovalo za oblate, je vzrok, da Medved razvozi ves farovški gnoj na njive in travnike svojega posestva, pri tem pa farovško posestvo trpi in še nasledniku plevastel ne bo. Prihodnjč še več, in se nekaj v drugem županu g. Oniču, jugoslovenskemu pajdašu. To so kruci, fanti s fare, kaj ne v Laporju je jelo daniti.

Laporčan.

Krapina-Toplice zdravi giht revma (Hrvatsko) Pojasnila iščas in prospect gratis. Dobra oskrba zasigurjena!

Loterijske številke.

Gradec, 27. marca 1918: 58, 39, 55, 83, 11. Dunaj, 23. marca 1918: 62, 37, 24, 45, 11. Trst, 20. marca 1918: 33, 18, 71, 29, 11. Linc, 16. marca 1918: 9, 69, 5, 11, 31.

Znana eksportna firma Max Böhnel, Dunaj, IV. Margaretenstrasse 27/51 uvelada je novi, tako praktični ročni žurnal, s katerim se zamore žito grobo ali fino na moko zmeti. Meje vsaki hiši toplo priporočati.

Cenjene naročnike in prijatelje prosimo najboljše, da naj takoj naročim za novo leto vpošljajo, kajti pri sedanjih razmerah je vsakemu časopisu nemogoče, čakat na naročnino. Mi zamoremo svojo dolžnos napram naročnikom in čitateljem le teda izpolniti, ako izpolnjujejo in oni svojo dolžnos napram listu. „Štajerc“ je ljudski list in nima nobenih skladov, iz katerih bi mogel tiskati in druge stroške plačevati. Zato mora se držati na svoje naročnike in odjemalce! Tega vzroka prosimo še enkrat za nujno vplačilo naročnin. „Štajerc“ bode tudi v bodoče nevstrašeni zagovornik ljudskih pravic.

Pozor, Avstrijci!

Vsacega nabiralca podpisov za „jugoslovansko deklaracijo“ naj se takoj naznani najboljšemu orožniku ali pa policiju, oziroma najse politični oblasti njegovo ime sporoči!

